Lietas Nr. 135008014
Lietas arhīva Nr. 104AA-0128-15/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 30.martā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente B.Būmeistere
tiesneses S.Gļazere, Ž.Vēvere
izskatīja **rakstveida procesā** Rīgā, Abrenes ielā 3, administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar **KS /Nosaukums A/ pilnvarotā pārstāvja /pers. S/** iesniegto apelācijas sūdzību par Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu, un

k o n s t a t ē j a:

Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk – VP GKPP SDP) Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas speciālists E.Bērziņš 2014.gada 27.janvārī plkst.14.20 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 091520, par to, ka 2014.gada 27.janvārī plkst.13.16 pa autoceļa Garkalne-Alauksts (P-3) 41.kilometrā virzienā uz Rīgu transportlīdzekļa vadītājs /pers. H/ vadīja KS /Nosaukums A/ īpašumā esošo transportlīdzekli VOLVO FH16, ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, savienojumā ar KS /Nosaukums A/ īpašumā esošo puspiekabi KILAFORS TSBB105, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, veicot iekšzemes kravas pašpārvadājumu. Kontroles laikā nav varējis uzrādīt nepieciešamos transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošus dokumentus par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām – izdruka reģistrācijas diagrammas par laika periodiem: no 2013.gada 30.decembra līdz 2014.gada 6.janvārim, no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, un no 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim. Līdz ar to KS /Nosaukums A/ ir pārkāpis, Eiropas padomes Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta a) apakšpunkta prasības, Ministru kabineta noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumu 14. un 15.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{38}panta trīspadsmitajā daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja galvenā inspektora K.Nazarova 2014.gada 12.februāra lēmumu KS /Nosaukums A/ uzlikts naudas sods EUR 430 apmērā.

Ar 2014.gada 11.aprīļa VP GKPP SDP priekšnieka N.Krapša lēmumu Nr.89 KS /Nosaukums A/ sūdzība par galvenā inspektora K.Nazarova 2014.gada 12.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC091520 noraidīta, bet lēmums atstāts negrozīts.

2014.gada 9.maijā par VP GKPP SDP 2014.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.89, KS /Nosaukums A/ iesniedza sūdzību tiesā.

Ar Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu atstāts negrozīts valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 11.aprīļa lēmums Nr.89, bet KS /Nosaukums A/ sūdzība noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka izvērtējot iestādes - VP GKPP SDP 2014.gada 11.aprīļa lēmuma Nr.89 pamatojumu, tiesa secināja, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešajā daļā noteikto un pievienojas iestādes lēmuma motivācijai. Pieņemtais lēmums pamatots ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas būtu par pamatu atzinumam, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanā būtu pieļauti tādi pārkāpumi, kas būtu par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai vai kas mazinātu pierādījumu attiecināmību, ticamību vai pieļaujamību.

Par minēto spriedumu **KS /Nosaukums A/ pilnvarotais pārstāvis /pers. S/ iesniedzis apelācijas sūdzību**, kurā tiek lūgts atcelt Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 11.aprīļa lēmums Nr.89.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka sprieduma motīvu daļā ir norādīts, *ka no lietā esošās kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ 2014.gada 6.janvāra izziņas izriet, ka tā vienpersoniski izsniegta darbiniekam /pers. H/ sakarā ar to, ka viņa atbildībā esošā automašīna ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ laika posmā no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim atradās dīkstāvē. Izziņā nav minēts darba tiesisko attiecību uzsākšanas datums ar /pers. H/ un nav paša darbinieka paraksta. Tātad, izziņā nav norādīta visa informācija, kādu uzliek par pienākumu norādīt Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk - Noteikumi nr.474) pielikums „Darbības apliecinājums". Tiesa uzskata, ka, lai kontrolējošā amatpersona spētu precīzi noteikt normatīvajos aktos pieprasāmo darba un atpūtas laika apjomu, darbības apliecinājuma veidlapā ir iekļaujama informācija par darba tiesisko attiecību uzsākšanas laiku pie konkrētā darba devēja. Minētā informācija neliegtu iespēju kontrolējošai iestādei pilnīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītājam noteiktā darba un atpūtas laika uzskaiti atbilstoši normatīvo aktu prasībām.*

Norāda, ka KS /Nosaukums A/ nepiekrīt šādam tiesas secinājumam. KS /Nosaukums A/ 2014.gada 6.janvāra izziņa apliecināja, ka tā izdota KS /Nosaukums A/ darbiniekam /pers. H/, sakarā ar to, ka viņa atbildībā esošā automašīna ar valsts Nr./TL numurs/ laika posmā no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim atradās dīkstāvē.

Lai gan KS /Nosaukums A/ izziņa nebija noformēta atbilstoši Noteikumu Nr.474 pielikumā minētajai formai, tomēr izziņā pamatā bija norādīta visa informācija, kādu uzliek par pienākumu norādīt Noteikumu Nr.474 pielikums, tas ir, izziņā tika norādīta informācija par uzņēmumu - darba devēju (nosaukums, adrese, tālruņa un faksa numurs), transportlīdzekļa vadītāja vārds, uzvārds, amats, dzimšanas datums, kā arī informācija par to, ka viņa atbildībā esošā automašīna laika posmā no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim atradās dīkstāvē.

Atzīst, ka izziņā nebija informācijas par darba tiesisko attiecību uzsākšanu un darbinieka paraksts, tomēr attiecībā uz minēto uzskata, ka tiesa ir izdarījusi formālus secinājumus par to, ka izziņā nav norādīta visa Noteikumu Nr.474 pielikumā minētā informācija, bet netika izvērtējusi, vai iztrūkstošajai informācijai ir nozīme lietā un vai tās neesamība traucēja vai varēja traucēt kontrolējošajai iestādei veikt kontroli un uzraudzību. Tiesa tikai pieņēmuma formā ir norādījusi, ka šāda informācija neliegtu iespēju kontrolējošajai iestādei pilnīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītājam noteiktā darba un atpūtas laika uzskaiti.

Norāda, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 7.punktu, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis iepriekšējās 28 dienās un manuālos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 28 dienām, kā paredzēts šajā regulā un Regulā (EK) Nr.561/2006. Kontroles veikšanas dienā, tas ir, 2014.gada 27.janvārī, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes Uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākajam inspektoram E.Bērziņam pēc pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājs uzrādīja kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ 2014.gada 6.janvāra izziņu, kas apliecināja, ka automašīna ar valsts nr.DZ4279 laika posmā no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim atradās dīkstāvē, tātad norādot, ka minētās dienas bija atpūtas dienas. Savukārt attiecībā uz pārējiem datumiem iepriekšējās 28 dienās, sākot no 2014.gada 27.janvāra, informācija par darba dienām bija iekļauta reģistrācijas diagrammā, bet par atpūtas dienām, tai skaitā, par 2014.gada 11.. 12., 18. un 19.janvāri, bija iekļauta tās pašas reģistrācijas diagrammās, kurā reģistrētas darba dienas, otrajā pusē. Informācija diagrammas otrajā pusē ir ierakstīta ar roku un parakstīta, jo attiecīgā reģistrācijas diagramma atrodas pie transportlīdzekļa vadītāja 28 dienas, pēc tam tā tiek nodota uzņēmuma grāmatvedībā. Minētā

reģistrācijas diagramma, kuras vienā pusē bija norādīta informācija par darba dienām, bet otrā pusē par atpūtas dienām, tika iesniegta kontrolējošās iestādes inspektoram.

Līdz ar to uzskata, ka kontrolējošajai institūcijai bija iespējams veikt pilnvērtīgu kontroli, pārbaudot KS /Nosaukums A/ izziņā minēto informāciju.

Bez tam, tiek norādīts, ka tiesa, izdarot iepriekš minētos formālos secinājumus, nav ņēmusi vērā arī tiesiskā regulējuma mērķi, tas ir, no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EEK) Nr.3821/85 preambulas (nosaka, ka tās mērķis ir nodrošināt darba un atpūtas perioda kontroli) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EEK) Nr.561/2006 (2006.gada 15.marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85 1.panta (nosaka, ka tās mērķis ir nodrošināt uzlabotus darba apstākļus un satiksmes drošību) un Noteikumu Nr.474 1.punkta (paredz, ka noteikumi nosaka prasības attiecībā uz darba laika organizēšanu, ievērošanu un uzskaiti transportlīdzekļu apkalpes locekļiem) izriet, ka ,,Darbības apliecinājums" ir forma, kādā norādāma informācija un tajā norādāmās informācijas mērķis ir nodrošināt darba un atpūtas laika nosacījumu ievērošanu transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, darba un atpūtas laika uzskaiti un tā kontroli. Ar KS /Nosaukums A/ izsniegto izziņu iepriekš minētie mērķi ir sasniegti, tas ir, ir nodrošināta darba un atpūtas laika uzskaite un šī informācija ir skaidrā un nepārprotamā formā pieejama un tika uzrādīta arī kontrolējošās institūcijas inspektoram.

Uzskata, ka līdz ar to KS /Nosaukums A/ rīcībā pēc būtības nav konstatējama arī Noteikumu Nr.474 15.punkta pārkāpums, jo transportlīdzekļa vadītāja darba laiks tika organizēts un uzskaitīts.

Apelācijas sūdzībā tālāk tiek norādīts, ka sprieduma motīvu daļā tiesa norāda, *ka no lietas materiāliem esošā /pers. H/ 2014.gada 27.janvāra sniegtā paskaidrojuma policijai redzams, ka vadītājs pārbaudes laikā nevarēja uzrādīt reģistrācijas diagrammas par laika periodiem no 2013.gada 30.decembra līdz 2014.gada 6.janvārim, no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 10.janvārim, vai attiecīgo darbības apliecinājumu par savu darba un atpūtas režīmu. Minētās diagrammas neatrodas arī tiesai iesniegtajā administratīvā pārkāpuma lietā, tādēļ, tiesai nav iespējams pārbaudīt sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka minētās diagrammas kontroles laikā vai sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī tika uzrādītas iestādei.*

Norāda, ka KS /Nosaukums A/ nepiekrīt minētajam tiesas secinājumam, tā kā uzskata, ka transportlīdzekļa vadītājs /pers. H/ uzrādīja reģistrācijas diagrammas 2014.gada 27.janvārī, tas ir, kontroles dienā, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes Uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākajam inspektoram E.Bērziņam. Transportlīdzekļa vadītājs /pers. H/ neuzrādīja atsevišķas diagrammas par laika periodiem no 2013.gada 30.decembra līdz 2014.gada 6.janvārim, no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim, jo informācija par laika periodu no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim bija sniegta izziņā, kas tika uzrādīta, bet informācija par laika periodu no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim kā atpūtas dienām bija uzrādīta reģistrācijas diagrammšs, kurā reģistrētas darba dienas, otrajā pusē. Līdz ar to, iesniedzot reģistrācijas diagrammas, par kuru iesniegšanu strīda nav, transportlīdzekļa vadītājs arī iesniedza informāciju gan par darba dienām, gan atpūtas dienām, tādējādi iesniedzot reģistrācijas diagrammas par visu to laika periodu, par kuru tika veikta kontrole.

Bez tam, norādīts, ka saistībā ar tiesas spriedumā norādīto, ka lietas materiālos neatrodas reģistrācijas diagrammas par laika periodiem no 2013.gada 30.decembra līdz 2014.gada 6.janvārim, no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim, norāda, ka tās pārstāvis tiesas sēdē norādīja uz reģistrācijas diagrammās esošo informāciju par laika periodu no 2014.gada 11.janvāra līdz 2014.gada 12.janvārim, 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim, uz ko tiesa tiesas sēdē norādīja, ka reģistrācijas diagrammas atrodas lietas materiālos.

Ievērojot tiesas spriedumā minēto par reģistrāciju diagrammu neesamību lietas materiālos, tiesas spriedumā tās nav kā pierādījums izvērtētas, lai gan tās apliecina, ka atbilstoši Noteikumu Nr.474 prasībām par noteikto laika periodu ir veikta transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaite. Minēto arī apliecina kravas automobiļa ceļazīme Nr.l 2014.gada 6.-31.janvārim automobilim ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, iepazinusies ar

apelācijas sūdzības būtību un motīviem, uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, bet piektajā daļā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tiesu kolēģija atzīmē, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta ceturtās daļas nosacījumiem, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, tas ir, dotajā gadījumā par ticamām ir uzskatāmas administratīvajā protokolā norādītās ziņas par administratīvo pārkāpumu, jo lietā nav citu ticamu pierādījumu par pretējo un tiesu kolēģijai iepazīstoties ar administratīvās lietas materiāliem nav radušās šaubas par KS /Nosaukums A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesu kolēģija, pārbaudot administratīvās lietas materiālus to savstarpējā saistībā, secina, ka pirmās instances tiesa izskatot administratīvo lietu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, kādēļ pamatoti ir pievienojusies Iestādes lēmuma motivācijai.

Latvijas APK 289.^{22} panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. Minētās nodaļas 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, pārbaudot administratīvās lietas materiālus to savstarpējā saistībā ar apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, secina, ka pirmās instances tiesa izskatot administratīvo lietu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tādēļ tiesu kolēģija pievienojas Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra sprieduma un arī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 11.aprīļa lēmuma Nr.89 motivācijām, kuras uzskata par pareizām, pamatotām un pilnībā pietiekamām, lai saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem pie norādītajiem apstākļiem neatkārtotu lietā esošo pierādījumu analīzi un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija iepazīstoties ar KS /Nosaukums A/ pilnvarotā pārstāvja /pers. S/ apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem par KS /Nosaukums A/ 2014.gada 6.janvāra izziņu, kas vienpersoniski izsniegta darbiniekam /pers. H/ [...] konstatē, ka tā pēc būtības satur tos pašus argumentus un motīvus, kuri norādīti sūdzībā par Valsts policijas Rīgas RP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas galvenā inspektora K.Nazarova 2014.gada 12.februāra lēmumu Nr.PC 091520 Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldei un sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 11.aprīļa lēmuma Nr.89 pirmās instances tiesai, un kurus pirmās instances tiesa izvērtējusi spriedumā.

Pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti atzinusi, ka no lietā esošās KS /Nosaukums A/ 2014.gada 6.janvāra izziņas izriet, ka tā vienpersoniski izsniegta darbiniekam /pers. H/ sakarā ar to, ka viņa atbildībā esošā automašīna ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ laikā posmā no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 5.janvārim atradās dīkstāvē. Izziņā nav minēts darba tiesisko attiecību uzsākšanas datums ar /pers. H/ un nav paša darbinieka paraksta. Tātad, izziņā nav norādīta visa informācija, kādu uzliek par pienākumu norādīt Ministru kabineta noteikumu Nr.474 pielikums „Darbības apliecinājums".

Tiesu kolēģija norāda, ka tā pievienojas Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumā norādītajai motivācijai un atzīst, ka atkārtotai šo apstākļu izvērtēšanai nav pamata.

Bez tam, tiesu kolēģija norāda, ka tiesības pārsūdzēt rajona/pilsētas tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti gan iestādes, gan rajona/pilsētas tiesā. Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tiesu kolēģija norāda, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka KS /Nosaukums A/ ir pamatoti saukta pie atbildības pēc Latvijas APK $149.^{38}$panta trīspadsmitās daļas.

Tiesu kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība nesatur tādas norādes par faktiskajiem lietas apstākļiem, kas varētu būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma vai Iestādes lēmuma atcelšanai, līdz ar to, pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairakkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (S*enāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punktu*). Minētos nosacījumus tiesa ir ievērojusi un tiesu kolēģija Augstākās tiesas viedokli ņem vērā arī izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{13}$, $289.^{21}$, $289.^{22}$, pantiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

Siguldas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu atstāt negrozītu, bet KS /Nosaukums A/ pilnvarotā pārstāvja /pers. S/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente B.Būmeistere
Tiesneses S.Gļazere
Ž.Vēvere